

## ת"פ 44354/09 - מדינת ישראל-תביעות כפר סבא נגד ס. ס.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 14-09-44354 מדינת ישראל נ' כהן(עוצר)

ת"פ 14-01-64265 מדינת ישראל נ' (עוצר)

בפני כבוד השופט עמיה פרץ

בעвин: מדינת ישראל-תביעות כפר סבא ע"י עו"ד

אריאל אודרברג

הנאשמה

נגד

ס. ס (עוצרה)

הנאשמת

עו"כ עו"ד ליה פלוס

### גזר דין

הנאשמת הורשעה, על פי הودאתה, במסגרת הסדר טיעון חלקו, בשורה ארוכה של עבירות בת.פ 14-09-44354 (להלן: "התיק העיקרי") ובת.פ 14-01-64265 (להלן: "התיק המצורף"), אשר יפורטו להלן.

במסגרת התיק העיקרי הורשעה הנאשמת, על פי כתוב אישום מתווך, ב-61 עבירות של קבלת דבר במרמה והונאה בכרטיס חיב. בחלק מהמקרים העבירות בוצעו באמצעות אחר. בשלושה מהמקרים (אישומים 36, 38, 39) דובר בעבירות ניסיון בלבד, כאשר במקרה אחד (אישום 29) דובר בשילוב של עבירות מוגמרות עם עבירות ניסיון.

בהתאם לעובדות האישום הראשונות בתיק זה, ריצתה הנאשمت עונש מאסר בעבודות שירות בבית חלומי השיר לעמותת אקי"ם ב-3 תקופות שונות בשנים 2012-2013. במסגרת עבודות השירות נחשפה הנאשمت בדרך רכישת מוצר המזון לבית חלומי מסניף רשות ינות ביתן ברעננה. לבית חלומי היה הסכם עם ינות ביתן, לפיו בדילפק הקופה הראשית היה הכרטיס מגנטית באמצעותו בוצעו רכישות מוצר המזון לבית חלומי. נציג מורה של בית חלומי, היה מגיע לינות ביתן, מזדהה כנציג המורה, מקבל לידי את הכרטיס המגנטי, משלם באמצעותו, ומשיבו לדילפק הקופה הראשית בסניף. עוד במהלך עבודות השירות בבית חלומי, נחשפה הנאשמת לכך שלבית חלומי היה הסכם עם חברת המוניות תפוח, לפיו התאפשר להזמין נסיעה ולהייב את חשבונ בית חלומי, תוך הזדהות כבעל היתר לכך מבית חלומי.

הUBEIROT נשוא אישום זה בוצעו בין התאריכים 3/1/14 - 3/2/14. הנאשמת הגיעו לסניף ינות ביתן, הזדהתה כנציג בית חלומי, קיבלה לידי את הכרטיס המגנטי ורכשה באמצעותו מוצרים. כמו כן הנאשמת הזמינה מוניות מחברת תפוח, תוך שהזדהתה כנציג בית חלומי וביקשה כי חיב הנסיעה יעשה באמצעות בית חלומי. הסכם הכלול של השימוש בכרטיס המגנטי של בית חלומי והזמן המוניות על חשבונ בית חלומי לצרכיה האישיים של הנאשמת הסתכם ב- 8592.90 ₪, והתפרש על פני 19 עסקאות.

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - או © verdicts.co.il

בהתאם לעובדות האישומים 2 - 16בתיק העיקרי, החל מיום 13/1/14 ועד ליום פיטוריה, 1/9/14, עבדה הנואשת כנציג שירות לקוחות בחברת אנדרימה - חברת העוסקת בשיווק כרטיסי לוטו והשתתפות בהగנות הלוטו דרך האינטרנט. חלק מתפקידה בחברה ביצעה הנואשת את קליטת לקוחות החברה במערכות הממוחבות של החברה, לרבות הזנת פרטי הלקוחות ופרטי כרטיסי האשראי שלהם (להלן: "מאמגר לקוחות").

הנואשת נῆגה לשלוּף מתוך מאמגר לקוחות אחד המתלוננים, לרבות פרטי כרטיס האשראי שלו, והייתה עשויה בפרטים אלה שימוש לצרכיה, באמצעות עסקאות בכרטיס אשראי טלפונית או עסקאות בכרטיס אשראי באמצעות האינטרנט. בחלק מן הפעמים העבירה הנואשת את הפרטים ממאגר לקוחות לבתה הקטינה, בכך שהבטה תעשה אף היא הזמנה או שימוש במאמגר, לצרכים של הנואשת או הבית עצמה. בסך הכל השימוש נעשה ב-18 כרטיסי חיוב שונים, והסכום הכללי של השימוש בכרטיסי החיבור הסתכם בסך של 65.373.53 ₪. יובהר כי מעט אישומים כללו מספר עסקאות, וביחסם הדברים לגבי השימוש השני שככל לא פחות מ- 330 עסקאות.

במסגרת התקן המצורף הורשעה הנואשת בעבירות כדלקמן: באישום הראשון -גנבה (2 עבירות), הונאה בכרטיס חיוב (32 עבירות), קבלת דבר במרמה, גניבת כרטיס חיוב. באישום השני -קבלת דבר במרמה וזיוף בכוונה לקבל דבר.

בהתאם לעובדות האישום הראשון בתיק זה, ביום 12/8/15, גנבה הנואשת מחברתה (להלן: "המתלוננת"), את המפתח לבית המתלוננת, אשר היה מונח על השולחן בבית, בעת ביקור בבית המתלוננת. מאוחר יותר באותו היום התפרצה הנואשת בבית המתלוננת באמצעות המפתח, וגנבה מתוך ארנקה של המתלוננת, 2 כרטיסי אשראי, 3 שיקים שבಗם חתימת המתלוננת, 500 דולר, 700 ₪, 100 ₪ ותעודת זהות. בארבעת הימים שלאחר מכן ביצעה הנואשת 32 עסקאות באמצעות כרטיסי האשראי, בשווי כולל של כ-10,000 ₪.

בהתאם לעובדות האישום השני הגיעו הנואשת לצ'ינגן' ומסרה לבעל הצ'ינגן' את שלושת השיקים שנגנבה מהמתלוננת, אשר על כל אחד מהם רשמה את סכום הכספי, התאריך והחתימה. תמורת השיקים (בסך כולל של 6,200 ₪) קיבלה הנואשת מבעל הצ'ינגן' כסף ממזומנים בהפחחת 200 ₪ מסכום כל שיק. בכתב האישום נתען אף כי בהמשך פדה בעל הצ'ינגן' את השיקים וגרם לחיבור חשבונה של המתלוננת, אך בטיעוני המאשינה לעונש היא חזרה בה מטענה זו.

בקביעת המתחם בעבירות, סבורני כי יש מקום לקבוע מתחם אחד, וזאת נוכח האפיק הכללי הדומה של העבירות, וסਮיכות הזמן ביניהן, והכל כפי שהסבירה לפרט ב"כ הנואשם לעניין זה בטיעוניה הכתובים. לצורך כך, במסגרת הנסיבות הקשורות ביצוע העבירות יש לשקל מספר שיקולים, שיפורטו להלן.

המדובר בעבירות אשר קדם להן תכנון מוקדם, והן נעשו בתחום מסוים, נוכח העובדה כי הנואשת השתמשה במידע אליו נחשפה במסגרת עבודתה, כן במידע אלו נחשפה במסגרת עבודת השירות, כאשר ביחס לחברתה, הגניבה בוצעה באמצעות כניסה לבית באמצעות מפתח שנטלה הנואשת אגב ביקור לגיטימי מוקדם יותר בו.

אכן כפי שציינה ב"כ הנואשת, דובר בעסקאות בהיקפים קטנים יחסית בכרטיסי אשראי שונים, לרוב שירות עד מאות

شكلים חדשים לעסקה. אולם, בסופו של יומם יש לבחון את הסכם הכלול שהפייקה הנאשמה מביצוע העבירות, וכן הדבר כבר בסך של ריבوت לא מעות של שקלים חדשים. לא בכדי הגעה הנאשمة ל███ מצבבר שכזה, שכן דבר במאות עסקאות, הרבה יותר מספר האישומים, שכן חלק מהאישומים כללו מספר עסקאות וביחד אמורים הדברים באישום השני בתיק העיקרי. ברור שכמה העבירות והთועלת הכלולות הינם השיקולים החשובים, בעוד סכומי כל עסקה בפני עצמה מתקבלים נמוך בנסיבות שכאללה.

עוד יש לחת את הדעת על כך שהנאשمة רכשה דברי ושירותי מותירות כגון הזמנת אוכל מסעדות, ביגוד והנעלה, ביקור במספירה, נסיעות במוניות, ועוד. מכאן עולה כי הנאשمة לא פעלת מתוך מצוקה כלכלית, הרי שאמנם הייתה פועלת מתוך מצוקה כלכלית הייתה רוכשת מוצרי יסוד ונוסעת באוטובוס. המדבר בסיפוק צרכי הנהה, שמא אף בזבוז, ולא בסיפוק צרכי קיום.

יתר על כן, דומה כי לא בכדי הנאשمة העדיפה להתמקד בSİפוק צרכי הנהה שלא על דרך עסקאות רבות מאד בשיעורים נומכיהם יחסית לכל עסקה, מאשר עסקאות בכמות קטנה בהרבה אך בסכומים גבוהים ובמוצרים ושירותים מיוחדים בכל פעם. שכן, נראה שהדבר נעשה כדי שלא לעורר את חدام של בעלי כרטיסי האשראי ובכך למנוע את גילוי העבירות. שכן, בעל כרטיס אשראי המבחן בסכומי עסקאות שכאללה, עם עסקקים לא חריגים, פחות עירני לכך שנעשה שימוש זר בכרטיס האשראי שלו לעומת בעל כרטיס שהוא מבחן בסכומי עסקאות גבוהים או עם עסקקים לא שגרתיים. רושם זה מתחזק בכך לבן לכך שהנאשمة פעלת באמצעות כרטיסי אשראי רבים, חלף התמקדות במספר מועט של כרטיסי אשראי.

על רקע זאת, העובה שהנאשمة לא הסתיירה את פרטיה וכתובתה כאשר הזמינה את המוצרים והשירותים נשוא חלק מהאישומים אין בה בכדי ללמד על העדר תחכום. שכן, האופן שבו פעלת כאמור נועד למנוע חсад מלכתחילה, כאשר בעליים של כל כרטיס, ולמעשה גם כל העובסק בזיהוי חריגים בחברת אשראי, רואים רק כרטיסים של סכומי עסקאות ושמות עסקקים, הלא נראים בעיניהם חשודים, וכך לא ידרשו לבדוק עמוק יותר של פרטי כתובות מבצע כל עסקה.

על כל אלה יש להוסיף קוו מנהה וחמור בכל העבירות, המתמחה במילה אחת וקשה - ניצול.

תחילה, ניתן לרעה של אמון המעסיק במסגרת עבודות שירות. ודוק, מי שਮוקן להעסק בעבודות שירות נותן אמון, שהוא לא מובן מליין, בעברין מורשע, אדרבא במקרה זה בעברינית מורשעת בעבירות של הונאה. מעילה באמון שכזה עשויה לשגר תמרץ שלילי למעסיקים פוטנציאליים של מבצעי עבודות שירות. מעבר לכך, המעליה היא אף באמונו של בית המשפט המבכר שלילת עברין מורשע ל העבודות שירות חלוף מסר על דרך כליה של ממש.

במקרה של עבודות השירות הספרטניות של הנאשمة קיימים שיקול נוספים, מחמיר עוד יותר. שכן, היא לא בחליה אף בשימוש בכספי עמותה המסיבית לאנשים בעלי מוגבלות כלכלית. גם אם לא מדובר באופן ישיר בכספיים שמעוברים למוגבלים, הרי קיימת זיקה בין הוצאות העמותה לבין יכולתה לסייע לנזקקים לה, וכך בעקביפין אותם נזקקים נפגעו ממשי הנאשمة.

נוסף על כך, ניצול אמון של מעסיקיה בעבודה נשוא עיקר כתוב האישום בתיק העיקרי, אשר אפשרו לה גישה לפרטים רגשיים של ליקוחות, בדגש על פרטי כרטיסי אשראי. כמובן שגם אמון הליקוחות נובל לרעה, שהרי מי שמוסר פרטי, ביחס כרטיס אשראי, טלפון או אינטרנטית, סומר על כך שפרטי אלה ימשכו אך ורק למטרת העסקה או העסקאות בהן הוא מעוניין. חשוב להזכיר שהמסחר הטלפוני והאינטרנטית, המאפשר בהעדר מגע פיזי של הליקוח עם העוסק (מגע שהוא אפשר בקרה של פעולות האחורי על ידי הראשון), הולך ומתרחב, ובכך יתרונות רבים לח'י המסחר. מעשים דוגמת מעשי הנאשמה נתנים תמרץ שלילי למסחר שכזה, תחילתה בהיבט העסקיים, ובעיקר בהיבט הליקוחות.

הנאשמה אף ניצלה את האמון של חברתה, אשר בתום לב הכנסה אותה לביתה, כשמפתח הדירה מונח נגיש ונראה לעין, מבלוי שעוז העזה להעלות על דעתה שהדבר יוביל לגנבה מדירתה בדרך הפешטה והקלה ביותר, ממשע כניסה לדירה באמצעות המפתח שלה.

הנאשמה אף ניצלה את בתה, אשר הייתה קטינה במועד ביצוע העבירות, בכך שעירבה אותה ביצוע חלק מהן. הדבר מהו שימוש לרעה בסמכות הורית וקשר רגשי עם הבת, מה עוד שהייתה מסר מעות בפן הערכי לבת אשר נמצא בצדד העצמאים הראשונים, בבחינת, שמו שמיים, "מנני תראוי וככה תעשי". במצב זה, העובה שהעבירות בוצעו בחלקן באמצעות אחר, היא הקטינה, הינה סיבה לחומרא ולא לקולא.

ריבוי העבירות, על רקע תקופה לא ארוכה יחסית, מביא אף למייד של אינטנסיביות, ממשע סיגול הלהקה למעשה של דרך עברינית בתחום עבירות הרכוש.

אמנם חלק קטן מהעבירות היו על דרך ניסיון, אולם לא מדובר בניסיון שנתקט עקב מוסר כלויות שפקד את הנאשמת, אלא בשל סיבות שאין תלויות בה, כמו פרוטוטיפים או אובייקטים הרלבנטיים. ודוק, בכל מקרה מדובר במספר עבירות די זניח יחסית לעבירות המוגמרות.

אני דוחה את טענת בא כוח הנאשמת כי יש לך חתמת כו"ם של רוב המתלונים הושב על ידי חברות האשראי. שכן, כך או כך, במעשה הנאשمة גרמה לנזק כלכלי בשווי רבבות שקלים, ומה לי לעניין זה אם הנזק היא חברת אשראי או אדם פרטי. מעבר לכך, נשיית חברות האשראי בגיןם מעין אלו "מגולגלת" בסופו של דבר על הציבור בכללותם. על כך יש להוסיף, שבהתאם התועלת לנאשמת העבירות, אין רשות לשאלת מי בסופו של דבר "תרם" בכספי לך.

בשים לב לנסיבות העבירות כפי שפורטו, ובהתחשב ברמת הענישה הנוגעת בעבירות מסווג זה, על דרך אבחן מתאים לעניינו, לקולא ולהומרא, של הפסיקה שהוגשה ופסיקה אחרת, סבורני כי מתחם הענישה נע בין 3 שנים מאסר בפועל ל-7 שנים מאסר בפועל, לצד מאסר מוותנה, קנס ופיצוי, כולל משמעותיים.

לזכות הנאשמת יש לזכור את הودאתה המהוואה לא רק נטילת אחריות אלא חסוך גדול במיוחד בזמן בית המשפט, בשים לב לכך שהיא נדרש לבירור הראיתי אילו הייתה כופרת באשמה, כמו גם מניעת הטרחת עדים לא מעטים בבית המשפט.

בד בבד, מסתבר כי עבירה של הנאשמה אינו נקי כלל וכלל. הנאשמת נדונה בשנת 2004 לצו של"צ שבהמשר הופקע, מע"ת, וקנס בסך 5,000 ₪, בגין עבירות הונאה בכרטיס חיוב. בשנת 2012 הנאשמת הורשעה בהיקף נרחב יותר של עבירות גניבת כרטיס חיוב, הונאה בכרטיס חיוב וקיבלה דבר במרמה והוטל עליה עונש מאסר בעבודות שירות למשך 6 חודשים, במהלךו ביצעה כאמור חלק מהעבירות, וכן מאסר מותנה של 8 חודשים, חב הפעלה בענייננו, לצד קנס בסך של 10,000 ש"ח ופיזוי בשיעור כולל של כ- 55,000 ₪.

כעולה מהתסוקיר שירות המבחן, מהאבחן שנערך לנאשמת במסגרת המשפט הקודם עלה כי עבירה טיפול פסיכולוגי פרטי בשנת 2008 במסגרת אבחנה כסובלת מקלפטומניה. بد בבד נראה כי אבחן זה אינו רלבנטי לעבירות בהן עסקין, ועל כן לא אוזכר בשיקולים לקביעת מתחם הענישה. שכן, לא מדובר בעבירות שבוצעו מתוך דחף בלתי נשלט כלפי כל רכוש זמין, אלא בהמשר לאשר כבר נאמר בקביעת המתחם, באופן ברורני, מתוכנן, מתווכם, והמקשה על הגילוי, מאפיינים המעידים דווקא על שליטה ברורה.

לא בcoli אין אבחן עדכני שכזה, אלא היפך, חוות דעת סוציאלית שהגישה ב"כ הנאשמת עצמה מלמדת על שלילת הפן הקלפטומני, בעוד חוות דעת פסיכיאטרית שהגישה התביעה מלמדת דווקא על החלטה מושכלת לבצע את העבירות מטעמים של סיפוק צרכים עצמיים. אמנם בחוות הדעת הסוציאלית מטעם הנאשמת נתען גם כי העבירות בוצעו מעמדת חולשה נוכח התמכרות לקניות וגנבות, אך קשה להסתמך על כך, משמדובר בחוות דעת פרטית נשתרת בידי חולשה מוסדית, וכאמור אף נשתרת על ידי מאפיינים שונים של התנהלות הנאשמת בעבירות, המלמדים על שליטה, וזה אינה עולה בקנה אחד עם חולשה.

כמו כן עולה מהתסוקיר, שבעקבות אבחונה במשפט הקודם, הנאשמת שולבה הטיפול קבוצתי אשר נמשך גם במהלך הקשר עם שירות המבחן במהלך אותו משפט. עם זאת, לאחר שניתן גזר הדין במשפט הקודם היא חדלה מלהיעט לטיפול.

עוד עולה כי כוֹם הנאשمت נוטلت אחריות על מעשה ועל הפגיעה באמון שניתן בה מצד מעסיקיה, והפגיעה בחזותה. היא אף השתלבה באופן משמעותי טיפולות במסגרת קליאתת הנוכחות. بد בבד, קצינת המבחן התרשמה כי הנאשمت עדין מאופיינת כמרוכזת בעיקר עצמה, תוך תפיסה עצמית קורבנית, באופן המගביר סיכון להתקנות בעלת אלמנטים של פיצוי עצמי אף על חשבון الآخر, כאשר בכך להפחית סיכון זה, הנאשמת זקופה לטיפול אינטנסיבי, במסגרת בעלת גבולות ברורים ונוקשים, ורק טיפול במסגרת שב"ס, המשיכו אותה מהתרכזות עצמה, יכול לענות לכך, אגב ענישה מוחשית.

הנה כי כן, ברור שישירות המבחן, באופן לא שגרתי, מכוון למאסר ממשמעותי, כאשר גישתו מוכוונת למניעת סיכון, תוך שלילה של כל הקלה מטעמי שיקום. אדרבא, שירות המבחן מבהיר שהשיקום יכול להיות רק תוצאה של התמקדות בהפחחת הסיכון, על דרך מאסר כאמור. לא מותר לציין שישקוeli מניעת סיכון מאפשרים אף חריגה לחומרה מהמתחם, אדרבא שהם רלבנטיים לשיקולים להחמרה בתוך המתחם.

שילוב מצאי הتفسיר עם גזר הדין במשפט הקודם, מלמד על כך שבית המשפט הלך איז כברת דרך ממשמעותית מיד, לקרהת הנאשמה. זאת על דרך אימוץ הסדר טיעון שהתחשב בנסיבותה האישיות, בעיקר מצבה הבריאותי המורכב בתקופה שקדמה לאותו משפט, וכן ברקע לעבירות שללא ניתן להסבירו אלא באותו אבחן שהיא רלבנטית אז קלפטומנית, וכן בטיפול שנתקה אז. בדיעבד מסתבר כי לא היה מקום לעשות כן. שכן הנאשמת חזרה לסורה, הסלימה מעשה כמותית ואיוכית, באופן שונה בתכלית מכל התנהלות קלפטומנית, ניצלה עבודות השירות למען פנים שאפשר חלק מהעבירות, כאשר באופן מקביל או משלב, הטיפול הופסק מיד לאחר גזר הדין.

לפיכך, כאשר מצבה הבריאותי יותר נסיבותה האישיות מועלם אף היום מטעמה כשייקול להקללה בעונשה, מבלי שפורט شيئاً לחומרה בהם מאז המשפט הקודם, הרי שאין עוד מקום שאליה יזקפו לזכותה. להיפך, דזוקא משום מידת הרחמים לה בדיעבד לא הייתה ראייה הנאשפת, אך שיתכן שאילולא נתקטה בעבר לא היו מגעים עד הלום, יש מקום שכעת עונשה יהיה באופן שונה לחולוטין מאשר מידת הרחמים. יש מקום לעונש חמור באופן ניכר, פי כמה וכמה, לעומת עונשתה האונסית לה עצמה אז.

באופן משלים, קשה לי לתת משקל לדבריה האחרון של הנאשפת. גם במשפט הקודם הביעה חריטה והבטיחה לא לחזור למשעה, ודבריה התבגרו כשותם לקליטת השום. התמקדותה על נושא הטיפול אף היא צריכה להילך בערבון מוגבל וזאת משתי סיבות. האחת, שככמוך הטיפול בו שהתה ערבית גזר הדין הקודם התבגר בדיעבד כזכה שנועד לצורך גזר הדין, שהרי הופסק לאחריו. השנייה, שאף הנאשפת כשירות המבחן קושרת בין הטיפול לבין המאסר, אך שנראה שגם לה ברור שלא מאסר אין כל אפשרות לטיפול.

לטענת ב"כ הנאשפת עונש מאסר ממושך ופגע אונשות במצבה הנפשי של הנאשפת, עד כדי חשש להתרפצתה מחדש של המחללה הקשה שלעתה נראה כי החלטה ממנה. אולם ככלו הפלגה מתスキר שירות המבחן, בהיבט הנפשי השהייה בכלל לא פוגעת בנאשפת, שכן היא מסיפה אותה מלאה מרווחת בתלאותיה לאורך השנים, באמצעות שילובה במסגרת שונות המאפיינות בתרומה אחרים.

כמו כן טענה בא כוח הנאשפת כי עונש מאסר ממושך יפגע בבתה הצעירה מאד של הנאשפת, הן בפני הרגשי והן עקב אובדן מקור פרנסת המשפחה. בכל הבוד, מדובר בטיעון מוקדם, שהרי דזוקא בעת שהנאשפת הייתה במחיצתה של הבית, היא ערבה אותה במעשה עבירה, ובכך פגעה בה בראש ובראשונה בפני הרגשי והערci. באשר להעדר יכולת הנאשפת לפרנס בתה, הטיפול מושום שהנאשפת ניצלה מקום עובודתה לביצוע העבירות.

בנסיבות שתוארו בהרחבה, נראה שעונש המאסר בפועל הרואו לנאשפת צריך להיות באמצעות המתחם שהותווה. לצד זאת אין רואה כל נסיבה חריגה המאפשרת הפעלת המאסר המותנה חב הפעלה על דרך חפיפה ולן חלקית לעונש המאסר בפועל בתיק זה. כאמור, מדובר בגזר דין מקל מאד, מקל מיד. אדרבא, משהעבירות נשוא התקיק המצורף בוצעו בסיכון מאד לאחר תחילתו של אותו עונש מאסר מותנה, וכך הם פניו הדברים באשר לקבלת המידע שאפשר את העבירות נשוא האישום הראשון לתיק העיקרי. משכך, יש מקום להפעיל את עונש המאסר המותנה במקרה. על כל אלה יש להוסיף מאסר מוותנה מרתייע במיעוד.

באשר לגובה הকנס, יש להביא בחשבון את התועלת הכספייה המרובה, במצבבר, שהפייקה הנאשמת מכל העבירות, ובכדי לשגר מסר שהעבירות לא משלטמות. בא כוח הנאשمت הצבעה על כך שחלק מהכספיים הוחזרו, וטעונים אלה (למעט ביחס לעמונות אק"ם) לא נסתרו על ידי המאשימה. אולם, מדובר בחלק קטן, משמע בעל כרטיס אשראי אחד מימי רבים, לצד מתן סך של 5,000 ₪ לחברתה של הנאשמת. יצא איפה שבתועלת נטו של הנאשמת, עדין מדובר בתועלת משמעותית, קרובה לתועלת המקורית. יוער בהקשר זה כי בגין העמדת ב"כ הנאשמת, הרי שהחזרת הכספיים (החליקת מأد) הינה שיקול בתוך המתoom ולא לקביעתו, שהרי מדובר במשעים שנעשו לתקן תוכאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם, כאמור בסעיף 40א(5) לחוק העונשין.

בד בבד בנסיבות גובה הকנס ובאופן תשלוםיו יש מקום להיזהר ככל הנימן שמא הילכה למעשה הדבר יביא לעונש מאסר נוספת נוכח אי יכולת תשלום הוקנס.

שליחתה של הנאשמת למאסר ממושך לבנטית לשני שיקולים אלה, שכן מהצד האחד הצורך בהרעתה ואחרים כמוותה באמצעות הוקנס פוחת, ומהצד השני יכולתה לשלם כל קנס אף היא פוחתת. כן יש להתחשב בכך שעל הנאשמת אף יוטלו פיצויים, שעל היקפם יפורט להלן. לפיכך, אטייל על הנאשמת קנס נמוך באופן ניכר מכל התועלות שהפייקה, אך עדין בשיעור שגובה מהקנס שהוטל במשפט הקודם, תוך פריסתו לתשלומיים רבים.

באשר לפיצויים, הרי שאלה נדרשים רק לגבי עמונות אק"ם. שכן, בא כוח המאשימה מלכתחילה ביקש לפצות אך ורק עמונת זו כמו גם את חברתה של הנאשמת, כאשר לגבי בעל הציגינג ביקש שהות לבחון אם נזק נוכח אי מימושו את השיקום של חברתה של הנאשמת. בטיעוני המשפטים בא כוח המאשימה לא מסר תוכאות בדיקה זו, ומשcameור לא סתר את הטענה כי החברה פוצעה בסכום שמשמעות נזקיה, כרך נותרם אנו רק עם העמונת, שנזקיה הכספיים פורטו לעיל. על כך יש להוסיף לטעמי גם פיצוי מסוים שמשמעותה באמון העמונת שכאמור העסיקה הנאשמת מבצעת עבודות שירות.

לאחר ש שקלתי את כל השיקולים שפורטו לעיל הנני דן את הנאשמת לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל בתיק זה לפחות 5 שנים. בנוסף, הנני מפעיל את המאסר מותנה בן 8 החודשים מתק. 52241-10-10 כלו במצבבר.סה"כ תרצה הנאשמת 68 חודשים בפועל, זאת החל מיום מעצרה, 7/9/14.
2. שנת מאסר על תנאי, לפחות 3 שנים מיום שחרורה ממאסר, והתנאי הוא שלא תעבור כל עבירות רכוש.
3. קנס בסך 15,000 ₪, אשר ישולם ב-15 תשלום שווים חודשיים שווים ורכופים, תשלום ראשון עד 15/7/15 והיתרה עד ל-15 לכל חדש עוקב. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הסכום לפרקון מיידי.
4. פיצוי לעמונות אק"ם בסך 10,000 ₪, אשר ישולם ב-10 תשלום שווים חודשיים שווים ורכופים, תשלום ראשון עד 15/9/15 והיתרה עד ל-15 לכל חדש עוקב. לא ישולם תשלום במועדו, תעמוד יתרת הסכום לפרקון מיידי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלבד תוך 45 ימים מיום שימוש גזר הדין.

ניתן בהעדר הצדדים בלבד. שימוש יבוצע במעמד הצדדים במועד שנקבע מראש.

ניתן היום 20/07/2015